

Sizi kim unudar, şəhidlər?!

(Elegiya)

Ey Şəhid qardaşlarım! Ucadan uca qəhrəmanlarım!

Bir an belə düşünmədən, göz qırpmadan "Vətən sağ olsun" deyib, döyüşə atılan nəvə oğullarım! Vətənə dağ çəkənin canına dağ çəkdiniz! Arzuları, xəyalları qurban verib, canınızla can verdiniz Vətənə! Sizi kim unudar ki?! Sizi kim sevməz ki?! Sizi kim əzizləməz ki?!

Yolunuzu uğurlayan ağzı dualı anaların, səadətdən doymayan, usanmayan gəlinlərin, görüşləri yarımçıq qalmış nişanlı qızların əbədi şirin röyasına çevrilmiş Vətən aşiqləri! Şəkillərinizə baxıb ürəkləri dağlanan, saçları bir gecədə ağaran ataların əyilməyən, məğrur dağları! Sizi heç unutmadım ki! Heç unuda bilərdimmi?!

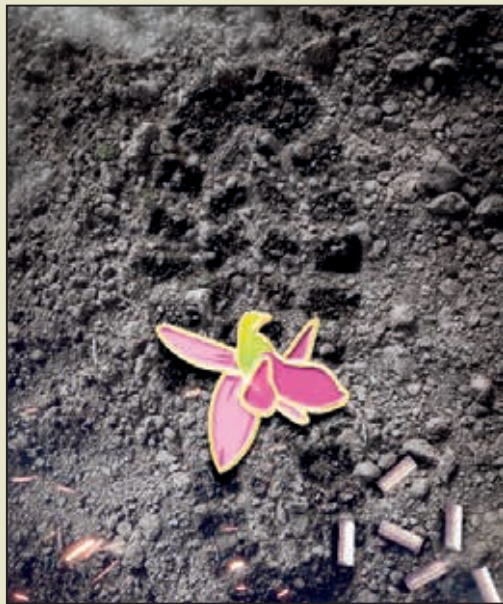
Neçə vaxtdı yanınızda xəciləm. Şəkillərinizə baxıb içim qançır ola-ola qalıram. Sizin ucaldığınız zirvəyə yüksələ biləcək söz tapmuram yazmağa. Elə içimə çəkilib özümün söz acizliyimə acımağa gücüm çatır. Heç olmaya bu işdə azacıq da olsa, sizə oxşamaq istəyirəm. Sözü ucaltmaq, sizin qalxdığınız zirvəyə ucaltmaq istəyirəm. Sizin yolunuzda sözün şəhidi olmaq istəyirəm. Bu dürr dəryasından adınıza, şücaətinizə dəyər verə biləcək inci tapmaq, sizin Vətəni candan uca tutan eşqinizi mədh etmək istəyirəm.

İgidliyinizin bənərsiz rəngini, qürur verən hisslərini, döyüşlərinizin istisini tərənnüm etmək istəyirəm. Cürətinizdən, cəsərinizdən gələcəyimizə nəfəs, səs göndərmək istəyirəm. İstəyirəm nəsillərin yaddaşına, qanına hopsun ruhunuzun Vətən sevgisi, Vətən üçün döyüşüb, şərafət ölmək eşqi!

Yox, yox, sizi ağlamıram, sizə yas saxlamıram. Siz əbədiyyətə yüksələn mələksiniz! Şücaətiniz sayəsində Tanrının sevgisini qazanmış müqəddəs ruhunuzla cənnətin əbədi sakinlərisiniz. Adınız nəsillərin ehtiramla baş əyəcəyi, üzündən öpəcəyi tariximizin əbədi xatirə daşına həkk olunmuş səcdəgahdır. Yeddi dönmənin fəxrlə, qürurla anacaq və yaşadacaq sizi, mənim şəhid qəhrəmanlarım. Şəhadətinizin cəsurluq dastanını yazmaq borcundan, qalaq-qalaq kitablar yazsaq, qəhrəmanlıq uvertürənizə çevriləcək musiqilər bəstələsək belə, yenə az olar, aciz qalar nəslimiz, nəsilərimiz.

Mənim Vətən sevdalılarım!

Qanınız düşən yerdə sərv qamətli xan çinarlar boy verəcək. Düşmən caynağından azad etdiyiniz, qanınızla suladığınız tor-

paq sizin yolunuzu gedəcək minlərlə igid və nəvə oğullar yetirəcək. Qisasınız alınlarına, qəhrəmanlıqlarınız yaddaşlarına yazılacaq ki, torpaqlarına qarı düşmənin bir də ayaq basmasın. Bu Vətəndə baş qoyduğunuz daş da od püskürəcək düşməyə.

Mənim şəhid oğullarım! Canı ilə Vətənə can verən igidlərim!

Tumurcuqlanan arzularını Vətən üçün şəhid verən aslan ürəkli əsgərlərim! Siz üçrəngli bayrağımızı Şuşaya taxmaq üçün canınızı fəda etdiniz. Fəda etdiniz ki, xalqın tapdanmış, alçaldılmış ləyaqətini ayağa qaldırıb, məniyyətimizi xələtdən qurtarasınız. Ruhları sərgərdan düşmüş dədə-babaların məzarlarına azadlıq suyu səpib, təşnələrini söndürəsiniz. İndi onlar sizin şəhid ruhlarınızı alqışlayır, igidlərim!

Vətənə can verib ruhu əbədiyyətə qədər yaşayacaq şəhidlərim!

Ruhunuzla silahdaşlarınızın ön sıralarında gedib Qalibiyyət döyüşündə zəfər bayrağına çevrildiniz. Şəhid düşdüyünüz ana torpaqda ruhunuz üçrəngli bayrağa dönüb mərd oğulların qibləgahına, alınmaz qalasına çevrildi. Ölümünüzlə də düşmənin canına qorxu saldınız. Cəsurluğunuz, qəhrəmanlığınız düzü, dünyada kimlərsə heyran qoydu, kimlərsə gözünün odunu aldı. Şəhidliyinizlə də "can Azərbaycana kimsə bir də göz dikməsin" deyib azğın düşmənlərə əbədi mesaj verdiniz.

Sizi heç cür unuda bilmirəm! Unuda bilmərəm! Unuda bilmirik, unuda bilməyəcəyik...

İlqar RÜSTƏMOV,
"Xalq qəzeti"